

LUNG CHIŃSKI

Draco orientalis magnus

Nazywany jest lungiem cesarskim, należy do jednego z najstarszych gatunków smoczego rodzaju. Jest niezwykle uzdolniony, lubi kaligrafować chińskim pismem. Potrafi posługiwać się wieloma językami, m.in. rosyjskim, arabski, francuskim i angielskim.

Ciało: wygina się w esy-floresy; ogon zakończony jest pędzelkiem

Umaszczenie: opalizująco błękitne, czarne lub złote; pierzasta grzywa z wiekiem bieleje lub żółknie

Liczba kończyn: 4 nogi, brak skrzydeł

Głowa: pierzasta grzywa i długie, zakręcone wąsy; rogi, które zrzuca co 10 lat

Pokarm: głównie ryby i ptaki; najbardziej lubi pieczone łabędzie

Odgłosy: nieznane

Sposób ataku: Lungi znane są z przyjaznego nastawienia do ludzi, więc nie atakują ich; do obrony wykorzystuje poroże, pazury i zęby

Siedlisko: najczęściej nad rzekami, strumieniami i jeziorami, zazwyczaj w rejonach górskich; Lungi unikają ludzkich skupisk

Kryjówka: pod wodą, w jaskiniach i pieczarach

Jajo: kuliste, perłowo-białe; kiedy zostaje zamoczone, staje się błękitne i pojawiają się na nim srebrzyste wiry; jest najcięższe ze wszystkich smoczych jaj

Oprac. na podstawie
Steer D.: Dra Ernesta Drake'a smokologia: wielka księga smoków. Bielsko-Biała,
Wydawnictwo Debit, 2005